

ČERNÁ VDOVA

Ten večer splynuly dvě duše,
láska náma proletěla, jako střela z kuše
a naše horký těla políbený od anděla
hřála. Já pak vstala a cítila, jak mi v srdci povolila skála.
A ty - víš, co jsi řekl?
Že mě máš rád a že mě navždycky chceš!
A já jsem netušila, jak strašně mi lžeš
a myslíš na to, jak vypadneš.

Já chtěla jsem ti říct, že tě miluju, ty hajzle!
A ty jsi zdrhnul. Tys někam utek - fakt statečnej skutek!
A mě to vzalo, snad ti to aspoň za to stálo.
Celou dlouhou noc tvoje tajemná dáma a ráno se probudím v posteli sama!
Ubřečená, ponížená a uražená žena.

Tak s tváří purpurovou
stávám se černou vdovou.

Chtěla jsem tě najít a
bylo to, jako hledat jehlu v kupce sena.
Ale černá vdova, ta nikdy dost nemá,
dokud nevykoná to, co by vykonat měla.
A já tak chtěla! Děla hřměla v mém srdci,
v mé duši - andělé hluší.
Z tvýho díla temná jáma zbyla.

Proč se má lásko tak bojíš.
Ukaž se, za co teda stojíš!

Překvapeně zíráš, já už jsem připravená.
Jak slzu stíráš, opravdu trapná scéna.
Že ses mi tak líbil a žes mi něco slíbil -
tak se shledáváme znova!

Kyvadlo se kejvá. Lásko moje vzmuž se!
Někdy to tak bejvá, že třeba smysl už se
nikdy nedovíš a už nikomu nepovíš,
jak líbá černá vdova.

Kyvadlo se kejvá.....